

Тарас Жеплінський

На гербі нашої семінарії поміщений Христовий заповіт: «Ідіть, навчайте всі народи» (Мт 28,19). Від часу, коли Ісус Христос, возносячись на небо, послав вибраних Ним апостолів на проповідання Царства, минуло вже понад дві тисячі років. Однак «жнива великі, а робітників мало, – попереджав Спаситель і дораджував, – просіть, отже, Господа жнив, щоб послав робітників на свої жнива» (пор. Лк 10,2). Оскільки не вистачило і двох тисяч років, щоби Євангеліє було проповідане всякому творінню, то молитвами вірних Богові поколінь і рішенням блаженної пам'яті владики Юліяна (Вороновського) у Дрогобичі два десятки років тому постала семінарія, яка й донині виховує тих робітників, які щедро засіватимуть пшеницю Божого Слова у ґрунт людських душ. Вони повсюди голоситимуть Христове Євангеліє, послуговуючись при цьому різноманітними засобами – від власного голосу до друкованих видань, радіо, телебачення, Інтернету тощо.

Якщо в семінарії вчаться ще не священики, але ті, які вже вирішили ними стати, то й засобами для проповіді вони ще не користуються, але вже вчаться це робити. Одним із таких засобів є релігійно-суспільний часопис «Слово», який з благословення ректорату семінарії виходить посезонно чотири рази на рік.

Статті до часопису готують самі семінаристи, деколи окремі викладачі. Виданням «Слова» ми ставимо перед собою, принаймні, два завдання. По-перше, бути присутньому в мас-медійному просторі, пропагуючи християнське мислення і точку зору (маємо багато схвальних відгуків, які засвідчують нам, що це надзвичайно важливо). По-друге, дати можливість семінаристам через написання і верстку статей здобувати нові знання і навички для свого майбутнього служіння.

Часопис – самоокупний в тому сенсі, що за виручені від його реалізації кошти покриваємо витрати на його друк (автори статей і верстальник винагороди не отримують). Тому ми завжди раді підтримці жертводавців. Зазвичай, ми розповсюджуємо наш часопис в Самбірсько-Дрогобицькій єпархії, проте часто поширюємо й в інших єпархіях в Україні і за кордоном (Англія, Італія, Канада, Польща...).

Як народжується часопис?

На зборах редколегії у результаті плідного обговорення, розпочатого із молитви до святого Йоана Богослова, нашого покровителя, формується тема нового номеру. Під час вибору теми автори журналу, в першу чергу, звертають увагу на її актуальність в релігійному та суспільному середовищі. Після того, як головний редактор схвалить пропозиції редколегії, дописувачі приступають до підготовки статей. У їх розпорядженні два тижні. Після цього періоду до праці беруться дизайнери, які трудяться над належним оформленням підготованого матеріалу, аби не сталося так, як кажуть у народі: «Вміли'сти, кумцю, зварити, та не вміли'сти, кумцю, подати». Опісля слідує підготовка до друку і, власне, публікація.

Коли «новоспечений» номер часопису готовий, семінаристи, немов апостоли, йдуть зі «Словом» до людей. Колись їх так відправить і єпископ на проповідування Христової Євангелії, і їм у цьому, напевне, не зашкодять ті навички, яких вони набули у праці над семінарійним журналом.

Тарас ЖЕПЛІНСЬКИЙ. Часопис «Слово»//СЛОВО № 2 (66) 2016, с.36